

VID RAJVARE Å

Som en ringlande orm rinner Rajvare å
genom laviga skogar och sankiga myrar,
där ävjan i gungflyt ligger och pyrar
och luften är mättad av rosling och pors.
Om vårarna stiger med fart och dån
dess vatten i virvlande skumkaskader
och timret drives i brutna rader
och gungande brötar från fors till fors.
Då stiger från flottkarlars lägereld
en ringlande rök över mo och däld.
Då dånar det yxhugg, då smäller det skott
då mätes det kraffttag med storkarismått.

Då samlas de modets och farornas män
på brötar där timret ligger och knakar.
De bänder, de bryter, det smäller och knakar
och stockarna knäckas som sköraste glas.
De springer, de stannar, de springer igen
med svetten klibbande tjock efter ryggen,
då bröten går vild mellan landkar och byggen
och kistor och landkar dras med i dess ras.
Då först tränger trötthet och hunger på.
Och skönt är en stund vid Rajvare å
sova ut hårt och tungt som en stock, som en död
med handflatan sårig och ögvitan röd.